

मेधातिथिः काण्वः । इन्द्रः । गायत्री ।

प्र कृतान्यृजीषिणः कण्वा इन्द्रस्य गाथया । मदे सोमस्य वोचत ॥ ८.०३२.०१

सोमस्य- रसस्य । मदे- हर्षे । ऋजीषिणः-आर्जवसम्पन्नस्य । इन्द्रस्य- ईशनाधिदेवतस्य । कृतानि वीर्याणि । कण्वाः- मन्त्रविदः । गाथया- गानेन । प्र- प्रकर्षेण । वोचत- ब्रूत ॥१॥

यः सृबिन्दमनर्शनिं पिष्टुं दासमहीशुवम् । वधीदुग्रो रिणन्नपः ॥ ८.०३२.०२

उग्रः- उद्गूर्णः । अपः- उदकानि । रिणन्- प्रेरयन् । सृबिन्दुम्- गतिशीलावयवयुक्तम् । सृ गतौ । बिदि अवयवे । अनर्शनिम्- बन्धनाय निष्पापनेतारम् । अर्शः पापिष्ठः । न अर्शः पापरहितः । नयतीति निः । पापरहितं बन्धनाय नयतीति अनर्शनिः । पिष्टुम्- आपूर्यमाणम् । दासम्- उपक्षपयितारम् । अहीशुवम्- सर्पबाणवन्तम् । इशुः अस्य अस्तीति इशुवः । वधीत्- अवधीत् ॥२॥

न्यर्बुदस्य विष्टपं वर्ष्माणं बृहतस्तिर । कृषे तदिन्द्र पौंस्यम् ॥ ८.०३२.०३

बृहतः- महतः । अर्बुदस्य- मेघस्य । वर्ष्माणम्- वारकम् । विष्टपम्- स्थानम् । नि तिर- विध्य । इन्द्र । तत् । पौंस्यम्- पौरुषम् । कृषे- कुरुषे ॥३॥

प्रति श्रुताय वो धृषत्तूर्णांशं न गिरेरधि । हुवे सुशिप्रमूतये ॥ ८.०३२.०४

गिरेरधि- मेघात् । तूर्णांशम्- उदकम् । न- इव । तूर्णांशमुदकं भवति तूर्णमश्रुते इति यास्कः । धृषत्- वृत्रधर्षकम् । सुशिप्रम्- शोभनहनुयुक्तम् । इन्द्रम् । वः- युष्मदर्थम् । ऊतये- रक्षायै । श्रुताय- श्रुत्यै । हुवे- आह्वये ॥४॥

स गोरश्वस्य वि व्रजं मन्दानः सोम्येभ्यः । पुरं न शूर दर्षसि ॥ ८.०३२.०५

स त्वम् । गोः- चिद्रश्मीणाम् । अश्वस्य- प्राणानाम् । व्रजम्- बन्धने वृत्रकल्पितनिवासस्थानम् ।
सोम्येभ्यः- रसेन । मन्दानः- हृष्टः । शूर- समर्थ । पुरम्- पुराणि बन्धनानि । न- इव । वि दर्षसि-
विदारयसि ॥५॥

यदि मे रारणः सुत उक्थे वा दधसे चनः । आरादुप स्वधा गहि ॥ ८.०३२.०६
यदि । मे- मम । सुते- रसनिष्पादने । उक्थे- मन्त्रे । रारणः- रमसे । चनः- अन्नम् । दधसे- यदि
ददासि । तर्हि । आरात्- दूरात् । स्वधा- अन्नेन । आ गहि- आगच्छ ॥६॥

वयं घां ते अपि ष्मसि स्तोतारं इन्द्र गिर्वणः । त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८.०३२.०७
गिर्वणः- गीर्भिः सम्भजनीय । इन्द्र । स्तोतारः । वयम् । ते- त्वदीयाः । स्मसि- स्याम । सोमपाः-
रसनिष्पादकः । त्वम् । नः- अस्मान् । जिन्व- प्रीणय ॥७॥

उत नः पितुमा भर संरराणो अविक्षितम् । मघवन्भूरि ते वसु ॥ ८.०३२.०८
उत- अपि च । नः- अस्मभ्यम् । संरराणः- रममाणः । अविक्षितम्- अक्षीणम् । पितुम्- अन्नम् ।
आ वह । मघवन्- सम्पद्वन् । ते- तव । वसु- सम्पत् । भूरि- प्रभूता ॥८॥

उत नो गोमतस्कृधि हिरण्यवतो अश्विनः । इळाभिः सं रभेमहि ॥ ८.०३२.०९
उत- अपि च । नः- अस्मान् । गोमतः- धेनुयुक्तान् चिद्रश्मियुक्तान् । कृधि- कुरु । हिरण्यवतः-
सुवर्णयुक्तान् । अश्विनः- तुरगयुक्तान् प्राणयुक्तान् । कृधि- कुरु । इळाभिः- अन्नैः । सं रभेमहि-
संरब्धा बलिनो भवेम ॥९॥

बृबदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्मृतये । साधु कृण्वन्तमवसे ॥ ८.०३२.१०
बृबदुक्थम्- महामन्त्रम् । सृप्रकरस्मृतम्- प्रसृतबाहुम् । साधु । कृण्वन्तम्- कुर्वन्तम् । ऊतये- रक्षायै ।
अवसे- तर्पणाय । हवामहे- आह्वयामः ॥१०॥

यः संस्थे चिच्छतक्रतुरादीं कृणोति वृत्रहा । जरितृभ्यः पुरुवसुः ॥ ८.०३२.११

यः । पुरूवसुः- महाधनः । शतक्रतुः- अनन्तकर्मा इन्द्रः । वृत्रहा- आवरणबाधकः । संस्थे- युद्धे ।
आत्- सोमग्रहणानन्तरम् । ईम्- एतत्सर्वं वीर्यम् । कृणोति- करोति ॥११॥

स नः शक्रश्चिदा शकृद्दानवाँ अन्तराभरः । इन्द्रो विश्वाभिरूतिभिः ॥ ८.०३२.१२

शक्रः- शक्तः । दानवान्- दानयुक्तः । अन्तराभरः- छिद्राणामापूरकः । इन्द्रः । सः । विश्वाभिः-
सर्वाभिः । ऊतिभिः- रक्षाभिः । नः- अस्मान् । आ शकत्- शक्तान् करोतु ॥१२॥

यो रायोऽवनिर्महान्सुपारः सुन्वतः सखा । तमिन्द्रमभि गायत ॥ ८.०३२.१३

रायः- संपदाम् । अवनिः- रक्षकः । महान्- महात्मा । सुपारः- सुष्ठु पूरयिता । पार कर्मसमाप्तौ ।
सुन्वतः- रसं सज्जीकुर्वतः । सखा- प्रियः । तस्मै- तादृशाय । इन्द्राय । गायत- साम गायत ॥१३॥

आयन्तारं महिं स्थिरं पृतनासु श्रवोजितम् । भूरेरीशानमोजसा ॥ ८.०३२.१४

आयन्तारम्- नियामकम् । महि- महान्तम् । स्थिरम्- दृढम् । पृतनासु- वृत्रैर्जनितेषु युद्धेषु ।
श्रवोजितम्- तद्वद्धेनूपलक्षितचिद्रश्मिमयश्रुतिजयशीलम् । ओजसा- बलेन । भूरेः- प्रभूतस्य ।
ईशानम्- ईश्वरम् ॥१४॥

नकिरस्य शचीनां नियन्ता सूनृतानाम् । नकिर्वक्ता न दादिति ॥ ८.०३२.१५

अस्य- एतस्य । शचीनाम्- प्रज्ञानाम् । सूनृतानाम्- प्रियहितवाचाम् । नियन्ता- नियामकः ।
नकिः- न कोप्यस्ति । न । दादिति- स यच्छतीति । नकिः- न कोपि । वक्ता- वदति ॥१५॥

न नूनं ब्रह्मणामृणं प्राशूनामस्ति सुन्वताम् । न सोमो अप्रता पपे ॥ ८.०३२.१६

सुन्वताम्- देवेभ्यो रसनिष्पादकानाम् । प्राशूनाम्- देवप्रसादं स्वीकुर्वताम् । ब्रह्मणाम्-
ब्राह्मणानाम् । नूनम्- निश्चयेन । ऋणम् । न । अस्ति- भवति । सोमः- रसः । अप्रता-
विस्तारभावरहितेन । न । पपे- अनुभूयते ॥१६॥

पन्य इदुप गायत पन्य उक्थानि शंसत । ब्रह्मा कृणोत पन्य इत् ॥ ८.०३२.१७

पन्ये- स्तुत्ये । इन्द्रे । इत्- एव । उप गायत- कीर्तयत । पन्ये । उक्थानि- स्तोत्राणि । शंसत ।
पन्ये । ब्रह्म- उपासनम् । कृणोत- कुरुत ॥१७॥

पन्य आ दर्दिरच्छता सहस्रा वाज्यवृतः । इन्द्रो यो यज्वनो वृधः ॥ ८.०३२.१८

यज्वनः- यजमानस्य । वृधः- वर्धकः । पन्यः- स्तुत्यः । इन्द्रः । वाजी- बली । अवृतः-
शत्रुभिरनावृतः । शता सहस्रा- प्रभूतानि । आ दर्दिरत्- विदारितवान् ॥१८॥

वि षू चर स्वधा अनु कृष्टीनामन्वाहुवः । इन्द्र पिब सुतानाम् ॥ ८.०३२.१९

आहुवः- हे आह्वातव्य । कृष्टीनाम्- प्रजानाम् । स्वधाः- आत्मधारणाः । अनु- अनुसृत्य । सु-
सुष्ठु । चर । इन्द्र- परमेश्वर । सुतानाम्- निष्पन्नं रसम् । पिब- अनुभव ॥१९॥

पिब स्वधैनवानामुत यस्तुग्रे सचा । उतायमिन्द्र यस्तव ॥ ८.०३२.२०

स्वधैनवानाम्- आत्मधारणामयान् । तुग्रे- उदके मूलशक्तिधारासु । सचा- सङ्गतान् । रसान् ।
पिब- अनुभव । उत- अपि च । इन्द्र । यः । तव- त्वदीयो रसः । अयम्- सोयं त्वदर्थं
कल्पितः ॥२०॥

अतीहि मन्युषाविणं सुषुवांसमुपारणे । इमं रातं सुतं पिब ॥ ८.०३२.२१

मन्युषाविणम्- क्रोधेन सुन्वन्तम् । उपारणे- अरमणे सुन्वन्तम् । अतीहि- अति आगच्छ । इमम्-
एतम् । रातम्- दत्तम् । सुतम्- रसम् । पिब- अनुभव ॥२१॥

इहि तिस्रः परावत इहि पञ्च जना अति । धेना इन्द्रावचाकशत् ॥ ८.०३२.२२

परावतः- श्रेष्ठात् स्थानात् । इहि- आगच्छ । तिस्रः- भूर्भुवःसुवर्लोकेभ्यः । इहि । पञ्च जनान्-
ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रनिषादान् । अति- अतीत्य । तदुपलक्षिततद्धर्मानतीत्येति भावः । इन्द्र । धेनाः-
मन्त्रान् । अवचाकशत्- अपश्यः । दिव्यानुभवो देशकालवर्णाश्रमाद्यतीति भावः ॥२२॥

सूर्यो रश्मिं यथा सुजा त्वा यच्छन्तु मे गिरः । निम्नमापो न सध्वक् ॥ ८.०३२.२३

सूर्यः । रश्मिम्- किरणम् । यथा । तथा । सृज- त्वमपि विसृज । मे- मम । गिरः- वाचः । त्वा-
त्वाम् । पश्यन्तु । निम्नम्- प्रवणदेशम् । आपः । न- इव । सध्रचक्- सह त्वामायच्छन्तु ॥२३॥

अध्वर्यवा तु हि षिञ्च सोमं वीराय शिप्रिणे । भरा सुतस्य पीतये ॥ ८.०३२.२४

अध्वर्यो- ध्वरविरोधकर्मकाम । वीराय- समर्थाय । शिप्रिणे- हनुमत इन्द्राय । सोमम्- रसम् ।
शिञ्च । सुतस्य पीतये- रसानुभूतये । भर- रसमाहर ॥२४॥

य उद्गः फलिगं भिनन्न्यश्क्सिन्धूँरवासृजत् । यो गोषु पक्वं धारयत् ॥ ८.०३२.२५

यः । उद्गः- उदकार्थम् । फलिगम्- मेघम् । भिनत्- अभिनत् । आध्यात्मिके तु यो मूलशक्तिधारार्थं
जडं बिभेद । सिन्धून्- अपः । न्यक्- अर्वाक् । अवासृजत्- विमुमोच । आध्यात्मिके तु
मूलशक्तिधारा यो विमुमोच । यः । गोषु- चिद्रश्मिषु । पक्वम् । धारयत्- दधार ॥२५॥

अहन्वृत्रमृचीषम और्णवाभमहीशुवम् । हिमेनाविध्यदर्बुदम् ॥ ८.०३२.२६

ऋचीषमः- दीप्त्या समः । और्णवाभम्- ऊर्णनाभिवद्राहकम् । ऊर्णुरिवास्यास्तीति ऊर्णवः ।
अहीशुवम्- सर्पबाणवत् । इशुः अस्य अस्तीति इशुवः । वृत्रम्- आवरणम् । अहन्- जघान ।
हिमेन- हिमोपलक्षितोदकेन । अर्बुदम्- मेघम् । अविध्यत् ॥२६॥

प्र व उग्राय निष्टुरेऽषाळ्हाय प्रसक्षिणे । देवत्तं ब्रह्म गायत ॥ ८.०३२.२७

वः- यूयम् । उग्राय- उद्गूर्णाय । निष्टुरे- शत्रून्निस्तरते । अषाळ्हाय- असहाय । प्रसक्षिणे-
प्रसहनशीलाय । देवत्तम्- देवलब्धम् । ब्रह्म- मन्त्रम् । प्र- प्रकर्षेण । गायत- कीर्तयत ॥२७॥

यो विश्वान्यभि व्रता सोमस्य मदे अन्धसः । इन्द्रो देवेषु चेतति ॥ ८.०३२.२८

यः । इन्द्रः । सोमस्य अन्धसः- रसस्य । मदे- हर्षे । विश्वानि- सर्वान् । व्रता- धर्मान् । सर्वा
नियतीर्वा । देवेषु । चेतति- प्रज्ञापयति ॥२८॥

इह त्या सधमाद्या हरी हिरण्यकेश्या । वोऽहामभि प्रयो हितम् ॥ ८.०३२.२९

इह- अत्र । त्या- तौ । सधमाद्या- सहमादकौ । हरी- प्राणतुरगौ । हिरण्यकेश्या- ज्वलत्केशौ ।

हितम्- स्थापितम् । प्रयः- हव्यम् । अभि- अभिलक्ष्य । वोळ्हाम्- इन्द्रं प्रापयतम् ॥२९॥

अर्वाञ्च त्वा पुरुष्टुत प्रियमेधस्तुता हरी । सोमपेयाय वक्षतः ॥ ८.०३२.३०

अर्वाञ्चम्- अस्मदभिमुखम् । त्वा- त्वाम् । पुरुष्टुत- बहुभिः स्तुत । प्रियमेधस्तुता- प्रिययज्ञस्तुतौ ।

हरी- प्राणाश्चौ । सोमपेयाय- रसानुभूतये । वक्षतः- आवहतः ॥३०॥

Dr. Rangraha